

GAG Galerie Garáž Zlín
81. ČIN: Elena Pecenová a Vojtěch Novák
Cobblestone walks on its own 🎧

Vernisáž: 29. 3. 2024, 17:00
Výstava potrvá do 31. 5. 2024

*„Přibližně každých třiatřicet let se
v našich ulicích opakuje příhoda,
která v sobě neskrývá nic zvlášť
vzrušujícího, a přece vyvolává
neblahé tušení, pro které neexistuje
žádné uspokojivé zdůvodnění.“*

Cobblestone walks on it's own 🎧
Elena Pecenová a Vojtěch Novák

Výstava Cobblestone walks on it's own se pokouší zachytit představu ještě před zhmotněním. Pracuje s motivem novely českoněmeckého autora Gustava Meyera známého pod pseudonymem Gustav Meyrink a místy je přímo inspirovaná obrazovým doprovodem vytvořeným českoněmeckým autorem Hugem Steiner-Pragem k dané knize.

*Když jdu po ulici, občas si vyberu místo
na které se dlouze zadívám, předstírám
že tam něco vidím a přeci, po chvíli tam
opravdu cosi začnu vidět — poodstoupím
a náhodný kolemjdoucí, aniž by zpozoroval
mé předešlé konání se podívá na totéž místo.*

Zpracovávat téma kolektivní představy, která se s každým jedním dalším vědomím zhmotňuje čím dál více se nám zdálo v Bielefeldu příznačné, protože kolem neexistence tohoto města panuje v německu samostatná konspirační teorie. Abychom zamíchali kartami přenesli jsme přímo do galerie dva nárožní kameny, které se objevují v pražských ulicích jako fantomové. Nárožní kámen s názvem On the corner of Lily and Golden Street, nikdy nebyl vytvořený tak, aby připomínal jakýsi obličej, zírající na nás ve chvíli, kdy jdeme po ulici — jeho oči, nebo lépe řečeno důlky, byly vytvořeny vytažením kovového oka na uvázání koně. Za to, že jej takto interpretujeme může psychologický jev zvaný pareidolie při němž dochází k dotváření vnímaných neurčitých nebo nezřetelných podnětů ve smysluplné obrazy za pomoci fantazie. Typickým příkladem je rozeznávání tváří, zvířat a jiných objektů ve tvaru oblaků či v kresbě dřeva.

*Jak dlouho dokážu hmotě vtiskávat tvář,
než se mi její představa rozpadne?
Imaginuji bod, na kterém hmota ožívá
a rozpíná se.*

Kde je hranice mezi tvarem a beztvarem hmotou? Co oživuje neživé? Ve starém pražském mýtu, o kterém nepřímo pojednává kniha Gustava Meyrinka, je mrtvá hlína oživována předmětem zvaným šém, který je zobrazován v českém folklóru jako kulička. To je však zavádějící zobrazení, šém není kulička, ale JMÉNO, SLOVO. Proto si v kresbách čerti, jako nositelé tajemství pohrávají s iluzí šému jako kuličky.

*Cítit písmena, nečíst je pouze očima — najmout
si sám v sobě překladatele, který bude beze slov
překládat do vědomí pohyb hmoty.*

Kdo je ten, který se v nás probouzí ve chvíli usínání, kdy balancujeme nad propastí spánku a bdění? Je to ten, díky kterému nabíráme schopnost předjímat pád tváří přímo na chodník.

Elena Pecenová (1994) se ve své praxi zabývá performativním uměním a současnou literaturou. V současné době rozvíjí žánr uměleckých novel. Publikovala dvě básnické knihy Jako bych očima fotografovala stále ty stejné snímky (NAVU, 2022) a Na cestu zpět si zapínám skryté titulky (Adolescent, 2023). Je členkou uměleckého kolektivu PGS. Do roku 2021 působila jako šéfredaktorka digitální kurátorské platformy pro současnou poezii Psí víno a nadále zde působí jako kurátorka. Je finalistkou literární soutěže Františka Halase a je také držitelkou ocenění v mezinárodní literární soutěži Básne SK/CZ 2019. Její performance byly představeny na přehlídkách jako jsou Pražské Quadriennale, FACT FESTIVAL v Budapešti či na festivalu Next Wave v divadle Komédie v Praze. Její videa byla prezentována na Marienbad Film Festival a ve Screensaver Gallery v New Yorku. Byla rezidentkou v centru pro současnou performance Katapult v Berlíně, v Art Center Bakelit v Budapešti.

Vzdělání:

Mezi lety 2014 až 2016 studovala v ateliéru performance Jiřího Kovandy na UJEP. V roce však 2022 diplomovala v ateliéru Intermedia II. na Akademii výtvarných umění v Praze. Během studia byla na stážích například v Šalounově ateliéru pod vedením Pavla Buchlera nebo také v Grafickém ateliéru Vladimíra Kokolii. Dále také na Faculdade de Belas Artes UPORTO u Michuela Leala.

Vojtěch Novák (1992) je multidisciplinární umělec, nezávislý kurátor a umělecký výzkumník ve švýcarském SARNu. Vystudoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze, též studoval na Bezalel Academy v Jeruzalémě, AVU v Praze a ZHdK v Curychu. Zúčastnil výstavních přehlídek jako jsou documenta 14 v Kasselu, Manifesta 11 v Curychu, OFF-Biennale v Budapešti a Alytus Biennial. Svá díla prezentoval na mezinárodní úrovni, např. v Castlefield Gallery v Manchesteru, A.C. Kupper Modern a Perla-Mode v Curychu, 41 Cooper Gallery v New Yorku, brooklynském Open Source a NO MOON, Centru současného umění DOX, Uměleckoprůmyslové muzeum a Národní galerii v Praze nebo v Centru současného umění FUTURA. Byl rezidentem id11 v Delftu, Egon Schiele Centru v Českém Krumlově, Artists Unlimited v Bielefeldu a ISCP v New Yorku. Jeho performance byly prezentovány v Gessnerallee v Curychu, Vorbrenner 15 v Innsbrucku, Polansky Gallery nebo v rámci Pražského Quadriennale. Je finalistou nizozemské ceny Jan Naaijken's Prize. Inicioval kolektivní vzdělávací platformu Ateliér bez vedoucího a kolektiv PGS zaměřující se na offsite výstavy. Momentálně je součástí kurátorského týmu galerie GAMPA.
